

tet at få som svar fra en i al almindelighed fornuftigt tænkende landbrugsminister.

Derfor vil jeg prøve at ændre lidt på spørgsmålet og se, om ikke jeg kunne få ministeren til at gå nok så dybt i materien denne gang.

Jeg er selvfølgelig helt opmærksom på, at vi ikke umiddelbart kan gå hen og ændre på EU's landbrugsordninger; det foregår jo dernede i det midteuropæiske. Men vi har jo i forskellige forbindelser talt meget om nærhedsprincippet i Danmark, og man kunne måske prøve – jeg må så spørge ministeren, om han kunne tænke sig det – at anvende nærhedsprincippet, når man med statsgaranti kan stå fuldstændig inde for, at EU's formål med loven er opfyldt.

Formålet er nemlig at nedbringe produktionen af den del af landbrugsvarerne, som der er overskudsproduktion af. Og hvis det kunne stå fuldstændig fast med statsgaranti, at det gør økologerne, skulle man for så vidt synes, at det ville være muligt at anvende nærhedsprincippet i EU-systemet og så sige: Formålet er opnået; hvorfor må vi så ikke gøre det, som vi gerne vil, når der nu er stort behov for den slags varer?

Keld Albrechtsen (EL):

Vil ministeren på baggrund af det svar, som han for lidt siden gav på spørgsmålet, erkende, at det var overordentlig uklogt af regeringen og af SF at undlade at stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som Enhedslisten stillede forleden, og som gik ud på, at det skal sikres, at vi her i Danmark gennem vores egen lovgivning selv kan fastsætte de nationale regler, som er nødvendige for at fremme det økologiske jordbrug?

Forleden fik vi at vide af ministeren og af SF, at det kunne vi sandelig godt. I dag erkender ministeren så, at det kan vi alligevel ikke. Jeg håber sandelig, at det her giver stof til eftertanke, når en minister fremover skal udtale sig i en forespørgselsdebat.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til hr. Kristen Touborg vil jeg sige: Selv tak.

Det er korrekt, at EU's landbrugsordninger er blevet beskyldt for bureaukrati. Jeg tror ikke, det er forbigået SF's opmærksomhed, at også den nuværende regering har ønsket, at der skulle indføres større miljøhensyn i EU's landbrugsordninger. Det er faktisk en kamp, vi – jeg havde nær sagt – til stadighed fører fra dansk side, og som vi fortsat vil føre.

Jeg forstod også på hr. Touborg, at han godt var klar over, at som ordningerne ligger nu, er det her ikke en mulighed; men når vi så fra dansk side ofte fremfører argumentationen om mere miljøhensyn, kunne dette på sigt blive en vinkel, som kunne være interessant.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg ikke har fortrudt – og det håber jeg ikke ret mange har – at jeg ikke stemte for Enhedslistens dagsordensforslag forleden. Og jeg synes ikke, der overhovedet er nogen anledning til at drage de konsekvenser, som hr. Keld Albrechtsen netop drog.

Kristen Touborg (SF):

Da ministeren ikke svarede på mit direkte spørgsmål før, vil jeg gerne gentage det: Er det en mulighed, at man over for EU-systemet prøver at anvende nærhedsprincippet netop på dette område, og vil ministeren tage derved og prøve at få det igennem?

Derudover vil jeg godt sige – nu er det jo ikke den debat, der er lagt op til – at SF rent faktisk undlod at stemme om Enhedslistens dagsordensforslag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ud over de fordele, der er, altså at økologisk jordbrug opfylder hensigten med braklægningsordningen, som netop er at reducere produktionen, vil man også få en miljøeffekt, i stedet for som nu, hvor man på braklagte arealer kan dyrke nonfood-produkter med sprøjtemidler og handelsgødning. Så der ligger også en miljøeffekt i det som et ekstra argument for, at økologiske jordbrugere bliver friholdt for braklægningsordningen.

Det er jo rigtigt, at hvis man tager økologisk jordbrug ud af EU-støttesystemet og alene siger, at man kan få overgangsordningen – den beskedne støtte, der er i den økologiske lovgivning – og frasiger sig hektarstøtteordningerne, behøver man heller ikke at braklægge. Men så bliver økologisk jordbrug jo utrolig dårligt stillet i forhold til konventionelt jordbrug.

Der er to måder at løse det på. Den ene er den, som hr. Kristen Touborg peger på: at man i EF prøver at få ændret reglerne, så man kan fastholde det økologiske landbrug. Den anden er, at man siger: Så må man gå ind med nationale støtteordninger, f.eks. en generel hektarstøtteordning. Der er de to veje at gå, hvis det overhovedet skal kunne lade sig gøre. Men der er mange gode argumenter for at fjerne braklægningsstøtten for økologerne.